

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је срећан и благословен данашњи празник браћо и сестре, данашњи дан и ово свето место у коме смо се данас сабрали са разних страна да прославимо онога кога је Господ сâм прославио више од било којих људи на земљи. Да прославимо рођендан светог славног Јована Претече Крститеља Господњега за кога је Господ рекао да је он највећи од рођених од жена у овоме свету.

Тај празник његовог рођења браћо и сестре окићен је многобројним тајнама које су пратиле како његово рођење тако и цео његов живот – од рођења па до посечења у тамници Иродовој. Јер он је по промислу Божијем рођен од праведних и светих родитеља Захарија и Јелисавете, по молитвама њиховим и по благовестима Архангела Гаврила који је јавио, унапред објавио његово рођење иако његови родитељи беху престари и нису се надали да ће имати порода. Али ето оно што је људима немогуће Богу је могуће. Његово рођење је испуњено многим тајнама које су пратили а најважније је то да је он као мали морао да бежи од мача Иродова са својом мајком Јелисаветом која је побегла са дететом у пустињу и тамо у једној пећини после неког времена она се упокојила а дете од годину и нешто дана остало је само у пећини.

Ко је о њему водио рачуна? Ко га је хранио? Ко га је бранио? Благодат Божија и анђели Божији. Они су га и хранили и одгајили и васпитали. И он је тридесет година провео у пустињи. Ништа није имао ни крова над главом, ни хране. Хранио се дивљим медом и травама пустињским. Оно што је природа сама давала. Имао је на себи само једну хаљину од камиље длаке и један појас око

себе и ништа више. Али је зато имао у себи сво богатство које Бог може дати човеку. Имао је Духа Светога и благодат његову и после тридесет година проведених у пустињи он се појављује, долази на реку Јордан да припреми како каже „пут Господњи.“ Да крштава на реци Јордану крштењем покајања и да припрема народ да би прихватили Господа Христа који још не беше објављен народу.

Он је био толико необичан да су се људи питали да није то можда Христос? Да није то неки пророк велики? А Господ је рекао кад су га питали за Јована „он је већи од свих пророка.“ Јер сви пророци су проповедали и наговештавали долазак Господа Христа а свети Јован се удостојио да Га руком својом крсти и да укаже на Њега пред народом: „Где јагње Божије које узима на себе грехе света.“ Тако је свети Јован живео, тако је проповедао а његова проповед од почетка до краја била је једна. Он је грмио на реци Јордану: „Покајте се!“ То је била његова проповед. Зашто? Зато што он тада у свету ништа није могао видети сем греха људскога, сем зла у људима, сем смрти као плодом греха која влада целим родом људским. Зато се свети Јован по предању никада није смејао, никада се насмејао није. А како је и могао да се насмеје када је гледао пред собом толико море греха, страдања, смрти.

Али ето он је указивао не само на грехе него и на спасење од греха а то је покајање. Покајте се јер се приближи Царство небеско! Тако је говорио свети Јован а тако је своју проповед почео и сâм Господ Христос после крштења на Јордану када је изашао на проповед и Он је почео са проповећу о покајању. Покајте се јер се приближи Царство небеско! У то Царство небеско могу да уђу само они који су

покајани, који су живели по заповестима Божијим као родитељи Јованови, по уредбама и закону његовome. Јер тиме се отварају врата Царства небескога и кроз њих онда можемо да уђемо. Без покајања нема спасења. Сви људи су грешни; нема човека да живи а да не греши каже једна црквена молитва. Али има и лек од греха то је покајање. Зато је Господ основао Цркву своју, оставио свештенство, оставио свету тајну покајања и остале свете тајне. Оставио благодат своју у Цркви која се раздаје вернима да би помоћу те благодати могли да испуњавају закон Божији, Јеванђеље Христово и да се тиме спасавају.

Али данас браћо и сестре поред овог великога празника рођења светог Јована Претече ми овде, и изгледа само ми овде, у Српској цркви прослављамо на свечан начин још једнога дивнога угодника Божијега, светог Никиту Ремезијанског који је био епископ у Ремезијани, то је данашња Бела Паланка недалеко одавде. Он је живео у овим крајевима, путовао овим местима, проповедао Јеванђеље Христово можда на овоме месту на коме се ми данас овде састајемо. Ето њему је, светом Никити Ремезијанском посвећена ова наша богомоља овде.

Нови метох, нова катакомба наша у коју смо натерани, протерани из наших велелепних храмова ко што је свети Јован морао да бежи у пустињу, и ми смо били прогнани у пустињу овога света. И ми по подрумима, по гаражама, по собама вршимо службе Божије и проповедамо Јеванђеље Христово чувајући и бранећи праву веру коју су апостоли проповедали, коју су свети Оци утврдили, коју је Свети Сава нашем народу оставио да по њој живимо и да се њоме спасавамо.

Ето захваљујући доброту брата Радмила Крстића и његове супруге Десанке који су поклонили ову овде своју кућу и своју имовину за боравак наших сестара монахиња које овде стварају једно духовно жариште, једно духовно огњиште на коме хвала Богу из дана у дан, из године у годину све више народа долази, све се више народа окупља нарочито на данашњи велики празник.

Нека би дао Бог да ова наша светиња и вера наша православна остане чиста, неупрљана, неоскврњена разним новим учењима, разним јересима, него да је очувамо онакву какву смо је примили, да по њој живимо, да се по њој владамо и да тако душе своје спасавамо. Да тој вери учимо нашу децу и омладину да би права вера у Српском народу трајала докле траје века и света, док је сунца и док је месеца. Јер само ако тако будемо радили, тако живели можемо се надати у милост Божију и благодат Божију да ће нас Он када пођемо одавде примити у Царство своје небеско и удостојити да тамо и ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.